

Hoor- en adviescommissie

ADVIES

AAN GEDEPUTEERDE STATEN

naar aanleiding van de behandeling van het bezwaarschrift van 15 mei 2020, aangevuld op 23 juni 2020, ingevolge artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van [redacted] te Amsterdam (bezwaarde), ingediend door de [redacted] te Schoorl, tegen Gedeputeerde Staten van Noord Holland (verweerders) van 6 april 2020, waarbij op grond van de Wet natuurbescherming een vergunning (Wnb) is verleend voor de herontwikkeling van een camping tot het vakantiepark Duyndomein waar 72 recreatiewoningen worden gerealiseerd.

GRONDSLAG EN INHOUD VAN HET BESTREDEN BESLUIT

De grondslag van het bestreden besluit is gelegen in artikel 2.7 tweede lid Wnb:

Het is verboden zonder vergunning van gedeputeerde staten projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor dat gebied is aangewezen.

Verweerders hebben Kopare Leisure Development B.V. een vergunning conform artikel 2.7, tweede lid van de Wnb verleend voor de herontwikkeling van een bestaande camping met restaurant en 2 bedrijfswoningen, tot een vakantiepark met 72 recreatiewoningen en een receptiegebouw aan de Gerbrandtslaan 18 te Schoorl. De beschrijving van het project in de aanvraag, inclusief de aangeleverde AERIUS Calculator-berekeningen, maken onderdeel uit van de vergunning. Aan de vergunning is een aantal algemene en specifieke voorschriften verbonden.

ONTVANKELIJKHEID

Gelet op de datum waarop het bestreden besluit is verzonden, 6 april 2020 en gelet op de datum waarop het per post verzonden bezwaarschrift is ontvangen, 18 mei 2020 en aangevuld op 23 juni 2020, stelt de Commissie vast dat dit binnen de wettelijke termijn is ingediend. Voorts is het rechtsgeldig ondertekend. Om tot een inhoudelijke behandeling van het bezwaarschrift over te gaan, dient bezwaarde ook belanghebbende te zijn.

Tijdens de hoorzitting is de vraag of bezwaarde belanghebbende is aan de orde geweest. Daags na de hoorzitting, op 24 en 25 oktober 2020, heeft gemachtigde van bezwaarde aanvullende informatie hierover toegestuurd. Verweerders en derde-belanghebbende hebben hier een reactie op gegeven. Deze informatie is betrokken bij de overwegingen en het advies die hieronder volgen.¹

Over de ontvankelijkheid overweegt de commissie het volgende. Om als belanghebbende in de zin van de artikel 1.2 Awb te kunnen worden aangemerkt dient een natuurlijk persoon een voldoende objectief bepaalbaar belang bij het besluit te hebben. Volgens vaste jurisprudentie² is het uitgangspunt dat degene die rechtstreeks feitelijke gevolgen ondervindt van een activiteit die het besluit - zoals een bestemmingsplan of een vergunning - toestaat, in beginsel belanghebbende is bij dat besluit. Het criterium 'gevolgen van enige betekenis' dient als correctie op dit uitgangspunt. Gevolgen van enige betekenis ontbreken indien de gevolgen wel zijn vast te

¹ Zie bijvoorbeeld ABRvS 21 november 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3787 voor de volledige heroverweging en het hierbij betrekken van informatie die na de hoorzitting ingediend is.

² Bijvoorbeeld: ABRvS 29 april 2020; ECLI:NL:RVS:2020:1160

Hoor- en adviescommissie

stellen, maar de gevolgen van de activiteit voor de woon-, leef-, of bedrijfssituatie van betrokkene dermate gering zijn dat een persoonlijk belang bij het besluit ontbreekt. Daarbij wordt acht geslagen op de factoren afstand tot, zicht op, planologische uitstraling van en milieugevolgen (o.a. geur, geluid, licht, trilling, emissie, risico) van de activiteit die het besluit toestaat, waarbij die factoren zo nodig in onderlinge samenhang worden gezien. Ook aard, intensiteit en frequentie van de feitelijke gevolgen kunnen van belang zijn.

Het gaat in de jurisprudentie van de Afdeling bij de vaststelling van de belanghebbendheid derhalve om de gevolgen van enige betekenis voor de woon- en leefsituatie voor bezwaarde.

Bij dit bezwaar spelen daarbij twee aspecten een rol, namelijk:

1. geldt deze jurisprudentie ook voor de eigenaar/bewoner van een recreatiewoning en
2. zo ja, ondervindt bezwaarde gevolgen van enige betekenis naar aanleiding van de vergunde activiteiten.

Ad. 1 woon- of leefsituatie

Uit de jurisprudentie van de Afdeling³ blijkt dat de eigenaar van een perceel waarop een recreatiewoning is gelegen belanghebbend kan zijn bij een besluit over een omgevingsvergunning. Daarbij lijkt niet van belang of de eigenaar ook zelf van de recreatiewoning gebruik maakt. Maar als dat wel van belang zou zijn, staat dat de belanghebbendheid van bezwaarde in deze procedure niet in de weg omdat voldoende aannemelijk is dat bezwaarde zelf van de recreatiewoning gebruik maakt. Nu bezwaarde in casu eigenaar is van een perceel waarop recreatiewoning is gelegen, is bovenvermelde jurisprudentie van toepassing op de vraag of bezwaarde daadwerkelijk belanghebbend is.

Ad 2 gevolgen van enige betekenis

Vervolgens buigt de commissie zich over de vraag of bezwaarde gevolgen van enige betekenis ondervindt door de vergunde activiteiten. Om dit te bepalen is onder meer de afstand van de recreatiewoning van bezwaarde tot de planlocatie van belang.

De commissie merkt op dat de recreatiewoning voor wat betreft de dominante windrichting gunstig ligt ten opzichte van de houtkachels.⁴ Daarnaast dragen houtkachels niet significant bij aan de jaargemiddelde achtergrondconcentratie van stofemissie⁵. Alleen tijdelijk kan sprake zijn van een verhoogde fijnstofconcentratie. Er wordt gebruik gemaakt van moderne houtkachels, die aan strenge Europese milieueisen voldoen. Voor wat betreft geur zal dan ook sprake blijven van een goed woon- en leefklimaat.

Reeds vanwege de significante toename van de voorziene verkeersbewegingen en de gevolgen van enige betekenis daarvan ter hoogte van de recreatiewoning van bezwaarde is de commissie echter van oordeel dat bezwaarde belanghebbende is bij het besluit.

OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE TEN AANZIEN VAN DE BEZWAREN EN DE VERWEREN

1. Bezwaar start werkzaamheden:

De werkzaamheden voor de aanleg van het park zijn in februari 2020 begonnen voordat de vergunning is afgegeven. Dit is in strijd met de vergunning en de daarin opgenomen meldingsplicht en voorschriften. De vergunning dient geheel te worden ingetrokken.

Verweer:

Dit betreft in de eerste plaats een handhavingkwestie. Verweerders hebben hun medewerkers Toezicht en Handhaving op de hoogte gesteld van het vermoeden dat er met de werkzaamheden is gestart zonder dat daarvan een voorafgaande melding was gedaan. Op 2 september 2020 is alsnog een startmelding ingediend, waarin is gemeld dat de werkzaamheden op 10 april 2020 zijn gestart. Op 4 september 2020 is er een controlebezoek uitgevoerd door een medewerker van Toezicht & Handhaving waarbij geen overtredingen zijn geconstateerd. Een reguliere hercontrole is ingepland.

³ ABRvS, 29-05-2019, nr. 201808855/1/A1.

⁴ Bron: <https://nl.windfinder.com/windstatistics/schoorl>

⁵ Paragraaf 7.2, bladzijde 91 e.v.

Hoor- en adviescommissie

Ten tweede merken verweerders op dat, hoewel de vergunninghouder hiermee een voorschrift van de vergunning heeft overtreden, is vastgesteld dat deze overtreding geen gevolgen heeft gehad voor (de bescherming van) de instandhoudingsdoelen van de relevante Natura 2000-gebieden 'Schoorlse Duinen' en 'Noordhollands Duinreservaat'. Het intrekken van de vergunning zou in dit geval een buitenproportionele sanctie zijn.

Overweging commissie

Op de website⁶ van Het Duyndomein valt te lezen dat op 1 maart 2020 de eerste symbolische paal geslagen is. De commissie merkt op dat het slaan van een symbolische paal, met zoals het op de foto's overkomt enig ceremonieel vertoon, nog niet betekent dat de bouw daadwerkelijk aangevangen is. De eerstvolgende melding op de website is van 15 april, waaruit blijkt dat met de werkzaamheden begonnen is. Dit is in lijn met de uiteindelijk melding die verweerders hebben ontvangen over de start op 10 april 2020. De commissie is het met verweerders eens dat het intrekken van de vergunning een buitenproportionele sanctie is voor het verzuimen van het tijdig melden van de start van de werkzaamheden. Hierbij is in beschouwing genomen dat het al dan niet doen van een melding geen invloed heeft op de stikstofuitstoot tijdens de werkzaamheden. Daarnaast is het mogelijk dat voor voorbereidende werkzaamheden geen Wnb vergunning nodig is. Deze konden dus al plaatsvinden voordat de vergunning verleend was.

2. Bezwaar houtkachels:

In de vergunning is een specifiek voorschrift opgenomen aangaande houtkachels. Onduidelijk is hoe dit voorschrift geborgd wordt en aantoonbaar maximaal 3 kg NOx/jaar wordt gehandhaafd. Permanent toezicht op 64 houtkachels en maximale uitstoot is volgens bezwaarde in de praktijk niet uitvoerbaar. Bezwaarde verzoekt daarom dit voorschrift aan te passen of te laten vervallen en de houtkachels niet toe te staan zodat er helemaal geen uitstoot gerealiseerd wordt.

Verweer:

Overleg tussen verweerders onderling over de inhoud van dit voorschrift heeft geleid tot de conclusie dat dit voorschrift niet handhaafbaar is. Bovendien zijn verweerders tot de conclusie gekomen dat het voorschrift niet noodzakelijk is. Immers zijn de 64 houtkachels opgenomen in de aanvraag en is de afgegeven vergunning (mede) gebaseerd op de aanwezigheid en het gebruik van die 64 houtkachels. Naast de andere gevolgen is ook het gebruik van die 64 houtkachels in AERIUS doorgerekend. Op basis van het Kennisdocument Houtstook in Nederland (september 2018), dat is opgesteld i.o.v. de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, hebben verweerders daarbij een emissiefactor aangehouden van 3,0. De aldus berekende depositie als gevolg van de gebruiksfase van vakantiepark Het Duyndomein is vergunbaar.

Daarnaast geldt dat aangevraagde houtkachels niet hoeven te voldoen aan het Activiteitenbesluit (Wabo) omdat de houtkachels een nominaal thermisch ingangsvermogen hebben van minder dan 20 kW. Dit is voor het Activiteitenbesluit de ondergrenswaarde. De houtkachels uit de vergunning hoeven dan ook niet te voldoen aan de emissie-eisen van het Activiteitenbesluit.

Per 1 januari 2022 moeten houtkachels voldoen aan strengere Europese richtlijnen (Verordening (EU) 2015/1185 van de Commissie). Met die verordening wordt voor houtkachels een emissiegrenswaarde bepaald. Uit de documenten die bij de aanvraag zijn ingediend komt naar voren dat de op vakantiepark Het Duyndomein toe te passen houtkachels al aan die richtlijn voldoen.

Voorschrift 7. van de vergunning van 6 april 2020 (OD.294897) komt te vervallen. Verweerders zullen de vergunning in die zin wijzigen.

Overweging commissie

De commissie staat kritisch tegenover het uitgangspunt van de stikstofemissieberekening dat de houtkachels een uitstoot hebben van 3,0 kg NOx/jaar. Om tot deze uitstoot per jaar te komen, is vanuit het 'Kennisdocument Houtstook in Nederland' de jaaruitstoot per jaar van pelletkachels gekozen. De berekening is daarbij juist uitgevoerd (9 ton uitstoot gedeeld door 3.000 pelletkachels).⁷ De commissie kan echter niet volgen waarom in dit geval gekozen is voor de uitstoot van pelletkachels, die niet op blokken hout, maar op korrels/pellets branden. De uitstoot voor vrijstaande op houtblokken gestookte haarden is immers ook bekend. Het gaat hierbij om

⁶ <https://www.hetduyndomein.nl/de-bouw>

⁷ Zie tabel S1 op pagina 6 van het Kennisdocument Houtstook in Nederland

Hoor- en adviescommissie

een uitstoot van 1.851 ton bij 570.000 kachels. Dat maakt een uitstoot van 3,25 kg NO_x/jaar per kachel. Wanneer van de uitstoot van vrijstaande kachels uitgegaan wordt, is de totale uitstoot 208 kg NO_x/jaar (3,25 maal 64 kachels) in plaats van de 192 kg NO_x/jaar waar in de aanvraag en het besluit vanuit wordt gegaan. Verweerders hebben naar het oordeel van de commissie niet voldoende duidelijk gemaakt waarom de berekening gebaseerd zou moeten zijn op de lagere uitstoot van pelletkachels. Gelet hierop adviseert de commissie om voorschrift 7 van de vergunning niet te laten vervallen.

3. Bezwaar gedateerde gegevens:

Gegevens die gebruikt zijn voor de beoordeling van de aanvraag zijn gedateerd en daarmee incorrect om mee te nemen in de beoordeling. Het gaat met name om gegevens uit de jaren 2003 t/m 2005 over de situatie van de 'huidige' camping.

Verweer:

Uit artikel 5, lid 1 van de Beleidsregel intern en extern salderen volgt dat een activiteit alleen mag worden ingezet ten behoeve van intern salderen voor zover er toestemming was voor de N-emissie veroorzakende activiteit in de referentiesituatie en die sindsdien onafgebroken aanwezig is geweest.

Voor het gebruik van camping De Bregman en voor de aanleg en het gebruik van vakantiepark Het Duyndomein zijn niet eerder vergunningen verleend in het kader van de (voormalige) Natuurbeschermingswet 1998 of de (huidige) Wnb. De referentiesituatie moet dus worden bepaald aan de hand van andere documenten dan een dergelijke vergunning.

Uit artikel 1, sub g en m, van de Beleidsregel intern en extern salderen volgt dat de referentiesituatie de toegestane N-emissie veroorzakende activiteit op de Europese referentiedatum is, in dit geval 7 december 2004. Uit de stukken blijkt dat er op de referentiedatum een camping op de planlocatie aanwezig was (camping De Bregman) waarvoor toestemming was verleend. De omvang van de toegestane activiteit is bepaald aan de hand van verschillende documenten, waaronder een vergunning Wet op de Openluchtrecreatie (d.d. 06-01-1998) met bijbehorende tekening, aanslagbiljetten, luchtfoto's etc. Hierbij is uitgegaan van laagst toegestane depositie.

Overweging commissie

In aanvulling op het eerste lid van artikel 5 van de Beleidsregel is het achtste lid ook van belang, nu de toestemming waarvan in het eerste lid gesproken wordt, niet expliciet gegeven is. Dit achtste lid maakt het mogelijk om de laagst toegestane depositie vanaf de referentiedatum te gebruiken, wanneer de toestemming niet gerealiseerd is.

De commissie is van oordeel dat de gekozen handelswijze voor het salderen en de daarbij gebruikte 'oude' gegevens, in lijn zijn met de Beleidsregel. Om in dit geval tot intern salderen over te gaan moet juist van oude, ten tijde van de referentiedatum in 2014 geldende, gegevens gebruik gemaakt worden.

4. Bezwaar parkeernorm:

Er zijn 152 en niet 123 parkeerplaatsen nodig. Deze gewijzigde norm is niet meegenomen in de beoordeling.

Verweer:

Voor het beoordelen van de Wnb-vergunningaanvraag is deze gewijzigde parkeernorm niet van belang. De gevolgen van de activiteit zijn bepaald aan de hand van het aantal vakantiewoningen dat wordt gerealiseerd. Bij een vakantiewoning hoort een x-aantal voertuigbewegingen en het zijn deze gegevens die in AERIUS worden ingevoerd om de depositie van de activiteit te berekenen. Een gewijzigde parkeernorm heeft geen invloed op die berekening.

Overweging commissie

De commissie vindt het aannemelijk dat de gevolgen van de activiteit niet bepaald worden door het aantal parkeerplaatsen, maar het aantal vervoersbewegingen. Het geparkeerd staan van auto's zorgt immers niet voor uitstoot, dat is het ermee rijden. De commissie kan dan ook volgen dat gekozen is voor het aantal verkeersbewegingen per huisje en dat een wijziging in het aantal parkeerplaatsen geen wijziging brengt in het aantal verkeersbewegingen. Het aantal van 202 verkeersbewegingen per etmaal komt de commissie niet onaannemelijk over.

Hoor- en adviescommissie

5. Bezwaar AERIUS Calculator-berekeningen:

De AERIUS Calculator-berekeningen zijn binnen een week ingevuld en gecontroleerd in een net beschikbaar gekomen calculator. Dit verbaast bezwaarde ten eerste aangezien nieuwe versies en uitgangspunten bijna altijd leiden tot verkeerde en onjuiste verwerking en beoordeling. Bezwaarde stelt dat daarmee de ingediende berekeningen niet voldoen.

Verweer:

Voor de op 30 maart ingediende AERIUS-berekeningen geldt dat deze zijn gemaakt met de op dat moment meest recente versie van AERIUS Calculator. De berekeningen zijn door verweerders beoordeeld en akkoord bevonden.

Overweging commissie

De commissie kan de stelling dat 'nieuwe versies en uitgangspunten bijna altijd leiden tot verkeerde en onjuiste verwerking en beoordeling' niet volgen. Bezwaarde onderbouwt deze stelling ook niet. Zij geeft bijvoorbeeld niet aan welke fouten dan gemaakt zouden zijn of waaruit blijkt dat de AERIUS Calculator op dat moment (of enig eerder moment) niet voldeed. De commissie ziet op basis van de stelling dat 'nieuwe zaken fouten opleveren' geen grond om vast te stellen dat de berekeningen niet voldoen.

6. Bezwaar referentiesituatie algemeen:

Er is een emissiefactor van een appartement (nieuw) gehanteerd voor een standplaats op de camping. Dit uitgangspunt vindt bezwaarde discutabel aangezien nieuwe appartementen waarschijnlijk gasloos zijn en daarmee minder stikstof uitstoten in de berekening. Daarnaast zijn de standplaatsen maar een halfjaar in gebruik en niet jaarrond, dit dient ook in de berekening terug te komen.

Daarnaast is er voor de receptie en restaurant niet een horeca emissiefactor. Er is in de berekening sprake van 2 dienstwoningen, echter volgens het bestemmingsplan is er slechts 1 bedrijfswoning.

Verweer:

In de referentiesituatie was er een camping gevestigd op de planlocatie. Voor campings is geen algemene emissiefactor vastgesteld die in AERIUS kan worden ingevoerd. Om de emissie van de bestaande camping toch in beeld te brengen ten behoeve van de bepaling van de referentiesituatie is gezocht naar een alternatief. Een deel van de activiteiten van en op een camping die emissie veroorzaken is gelijk aan woonactiviteiten, bv. douchen, koken en verwarmen op gas, etc.

Voor de invoer van de emissiefactoren van de camping hebben verweerders dan ook gebruik gemaakt van de emissiefactor voor nieuwe appartementen (niet gasloos). Bij het vaststellen van deze emissiefactor is ook rekening gehouden met verschillende seizoenen. Deze emissiefactor is een worst-case benadering. Op deze manier zijn verweerders bij de berekening uitgegaan van de laagste toegestane depositie vanaf de referentiedatum, zoals ook is voorgeschreven in de Beleidsregel intern en extern salderen Noord-Holland. Dit is ook het uitgangspunt voor het toepassen van de emissiefactor voor kantoren voor het restaurant.

Met betrekking tot de aanwezigheid van een tweede dienstwoning en eventuele toestemming hiervoor, willen verweerders opmerken dat zij uitgaan van de gegevens en situaties zoals deze in de aanvraag worden beschreven. Verweerders beoordelen de aanvraag op volledigheid en of er sprake is van een toegestane activiteit in de referentiesituatie. Voor niet-vergunningplichtige activiteiten zoals "wonen" is het bepalen van de geldende toestemmingen moeilijk en nog moeilijker is het om te bepalen in hoeverre die toestemmingen wel of niet worden overtreden. Verweerders zijn dus uitgegaan van de aanwezigheid van een tweede dienstwoning zoals deze in de aanvraag is opgenomen.

Overigens levert een berekening uitgaande van één dienstwoning eveneens een vermindering van de stikstofemissie op. De vergunning kan dus ook dan worden verleend.

Overweging commissie

Het is begrijpelijk dat, nu er geen algemene emissiefactor is voor campings, gezocht is naar een alternatief. Een appartement lijkt dan een logische keuze, nu dit ook om een beperkt oppervlak gaat met inderdaad deels dezelfde activiteiten. Hoewel in de winter wellicht minder gebruik werd gemaakt van de standplaatsen, was dit wel mogelijk. In de vergunning kan uitgegaan worden van uitstoot die er in de referentiesituatie mogelijk was, dus ook van gebruik in de winter.

Hoor- en adviescommissie

Voor wat betreft de bedrijfswoning merkt de commissie op dat uit het document 'situatietekening bestaande situatie 4 februari 2020' blijkt dat de 2^e bedrijfswoning op de verdieping boven het bedrijfsrestaurant is gelegen. Het gaat dus niet om een apart gebouw. Het is mogelijk dat hierdoor de woning niet in de Bag gegevens te zien is.

7. Bezwaar referentie houtkachels:

Uitgangspunt is dat een houtkachel voor binnen hetzelfde uitstoot als een houtkachel voor een jacuzzi/hottub. Dit uitgangspunt vindt bezwaarde incorrect. Het gaat om een geheel ander stookgebruik, namelijk de een voor (bij)verwarming binnen in een goed geïsoleerde woning en de ander voor hoofdverwarming van water wat een forse energie input vraagt en daarmee ook meer uitstoot.

Voor de houtkachels geldt overigens ook het Activiteitenbesluit aangezien het een bedrijfsmatige inrichting betreft. De vakantiewoningen worden beheerd en verhuurd. Daarmee dient er een maatwerk voor emissie-eisen te worden voorgeschreven, wat niet is gedaan en waar bezwaarde alsnog om verzoekt.

Verweer:

Door de initiatiefnemer is aangegeven dat de binnen- en buitenhoutkachels van hetzelfde type en merk zijn, en dat de houtkachels voor de hottub gelijkwaardig zijn. Op basis van dit uitgangspunt is een gelijke emissiefactor aangehouden. De gehanteerde emissiefactor is afgeleid uit het 'Kennisdocument Houtstook in Nederland' (september 2018), dat is opgesteld i.o.v. de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, en kan gezien worden als een worst-case benadering omdat bij het berekenen van de emissie van houtkachels in dit rapport zowel verouderde modellen zijn meegenomen als nieuw ontwikkelde modellen. Zoals hiervoor al aangegeven voldoen de te plaatsen houtkachels aan de Europese richtlijnen (Verordening (EU) 2015/1185 van de Commissie) die per 1 januari 2022 van kracht worden. Zelfs met een volledige bezetting jaarrond van het vakantiepark in de beoogde situatie zal de emissie van de houtkachels niet leiden tot een hogere depositie dan de berekende stikstofdepositie.

Met betrekking tot de opmerking over maatwerkvoorschriften voor de houtkachels in het kader van het Activiteitenbesluit merken verweerders op dat zij hiervoor geen bevoegd gezag zijn. Verweerders kunnen in het kader van de toepassing van de Wnb geen maatwerkvoorschriften opleggen.

Overweging commissie

Volgens de aanvraag komen in het park in totaal 64 houtkachels. Daarvan zijn 47 sfeerhaarden binnen en 17 buiten. Van die 17 zijn er 11 bestemd voor een hottub. Informatie op internet leert dat het opwarmen van een hottub met houtkachel tussen de 1,5 en 3 uur duurt. Dit is afhankelijk van de buiten- en water temperatuur, grootte van de hottub, wel/geen gebruik van het deksel, soort brandhout en de wijze van stoken.⁸ Het is dus niet zo dat om de hottub warm te houden de houtkachel continu moet branden. Het in enkele uren warm stoken van de hottub is te vergelijken met een avond binnen de houtkachel aanhebben. De commissie ziet dan ook geen grond voor de stelling dat 'het uitgangspunt dat een houtkachel voor binnen hetzelfde uitstoot als een houtkachel voor een hottub onjuist is'.

Het klopt dat verweerders niet het bevoegd gezag zijn voor wat betreft het Activiteitenbesluit. Dat is de gemeente Bergen. In het kader van de Wnb kunnen geen maatwerkvoorschriften opgelegd worden.

8. Bezwaar bevoegdheid:

De aanvrager is, voor zover bezwaarde bekend is, niet de eigenaar van het terrein. Er zijn ook geen stukken waaruit de bevoegdheid of machtiging blijkt dat er namens of met instemming van de grondeigenaar wordt gehandeld. Uit de vergunning lijkt het alsof verweerders dit niet getoetst hebben. Hiermee kan o.a. de bestaande toegestane stikstofemissie niet ingezet worden voor intern salderen.

Verweer:

Voor het aanvragen en de afgifte van een vergunning ingevolge hoofdstuk 2 van de Wnb is niet vereist dat de aanvrager de gronden of opstallen waar de aanvraag op ziet in eigendom heeft.

⁸ <https://welvaere.nl/info/hot-tub/hottub-kachels/> en <https://www.ticraoutdoor.com/nl/veel-gestelde-vragen.html#:~:text=De%20opwarmtijd%20van%20de%20hottub,van%20kunststoffen%20binnenkuip%202%20uur.>

Hoor- en adviescommissie

Een dergelijke afwijzingsgrond kent de Wet natuurbescherming niet en ook in andere regelgeving is een dergelijke afwijzingsgrond niet opgenomen. Duidelijk zal zijn dat een vergunninghouder zijn vergunning slechts dan kan gebruiken wanneer hij kan beschikken over de gronden of opstallen waarop of waarin de vergunning zal worden gebruikt.

Voor de beoordeling van de gevraagde interne saldering is gekeken naar de feitelijke en vergunde situatie van de camping zelf. Voor die beoordeling van de interne saldering is de eigendomssituatie niet relevant.

Overweging commissie

Voor het verlenen van een Wnb vergunning en bij het gebruikmaken van de Beleidsregel intern salderen is inderdaad niet vereist dat de eigenaar van de grond de aanvraag ingediend heeft of de aanvrager hiertoe gemachtigd heeft.

ADVIES VAN DE COMMISSIE

De commissie is van oordeel dat voorschrift zeven aan de vergunning verbonden moet blijven. Mocht dit voorschrift zoals het nu opgenomen is niet handhaafbaar zijn, dan dient dit voorschrift dusdanig geformuleerd te worden dat het wel handhaafbaar is, of moet op andere wijze verzekerd worden dat de emissie uit tabel 3 van het besluit niet overschreden wordt.

Het vorenstaande geeft de commissie aanleiding Gedeputeerde Staten van Noord-Holland te adviseren het bezwaarschrift van [redacted] te Amsterdam (bezwaarde), ingediend door [redacted] te Schoorl, van 15 mei 2020 met aanvulling van 23 juni 2020, onder handhaving van voorschrift 7, ongegrond te verklaren.

Haarlem 25 oktober 2020,

de Hoor- en adviescommissie,
Kamer III

mr drs. R. van Baaren,
voorzitter